

תת"ע 5436/07/13 - מדינת ישראל נגד יורצ'וק ולרי

בית משפט השלום לתעבורה בחדרה

תת"ע 5436-07-13 מדינת ישראל נ' יורצ'וק ולרי
תיק חיצוני: 11210100381

בפני	כבוד השופטת כרמית פאר גינת
מאשימה	מדינת ישראל
נגד	
נאשם	יורצ'וק ולרי

החלטה

1. הנאשם הגיש בקשה לזמן, כעדות הגנה מטעמו את עורכת הדין חוה ראובני, שהינה סגנית בכירה ליועצת המשפטית של משרד התחבורה, וכן את נצ"מ שרית פיליפסון ממשטרת ישראל.
2. נעתרתי לבקשה, בהחלטתי מיום 10.7.16, שאז הוגשו לבית המשפט שתי בקשות. האחת, בקשה של עו"ד חוה ראובני עצמה, לביטול זימונה לעדות. השניה, בקשה של המאשימה, לביטול הזימון לעדות שהוצא לנצ"מ פיליפסון.
3. קיבלתי את תגובות בא-כוח הנאשם לבקשות אלה, וקבעתי כי מכלול הבקשות יידון בישיבת יום 22.8.16. באותו דיון הודיע בא-כוחו של הנאשם כי "אני לא מתכוון להשתתף בדיון הזה" (עמ' 29 לפרוטוקול, שורה 4), ואילו בא-כוח המאשימה חזר על הטענות הכתובים המפורטים שהגיש.
4. אקדים ואומר - בשלב הנוכחי, של בקשה לזימון עד, בית המשפט אינו נדרש להכריע בשאלה אם קיים סיכוי שהנאשם יראה, באמצעות אותה עדות, ביסוס לטענות ההגנה שלו. עליו רק להראות כיצד העד, לשיטתו, רלוונטי להוכחת טענותיו. יתכן, כי בסופו של יום, הנאשם לא יוכל לבסס את טענותיו על אותה עדות של העד. עם זאת, הנחה שכזו אינה יכולה לשמש, מלכתחילה, בסיס להימנעות מזימונו של העד.
5. מצאתי טעם רב בדברי המאשימה. יתכן, כי בסופו של יום, יתברר כי העדויות של שתי העדות לא שפכו אור כלשהו על התשתית העובדתית הנוחצת לשם הכרעה בתיק הנוכחי. יתכן, כי בסופו של יום יתברר כי לעדות אין נתונים או אינפורמציה שיש בה כדי לחזק את טענותיו של הנאשם.

6. אך גם אם נדמה, בשלב הנוכחי, כפי שטוענת המאשימה בטיעוניה, כי ייקשה על הנאשם לבסס טיעוני הגנה על ידי שמיעת עדותן של שתי עדות אלה, אינני מוצאת בסיס למנוע את עצם ההעדה של העדות.
7. בקליפת אגוז, טענתו של בא-כוח הנאשם הינה כי האישור שניתן, על ידי משרד התחבורה, לתקינתו של מכשיר הינשוף, ניתן על יסוד נתונים שגויים ומסמכים מזוייפים. על כן מבקש בא-כוחו של הנאשם לזמן גורם מוסמך מהמשטרה מצד אחד (נצ"מ פיליפסון) וגורם מוסמך מטעם משרד התחבורה מצד שני (עו"ד ראובני).
8. בא-כוחו של הנאשם טוען כי עו"ד ראובני היא זו שמונתה על ידי שר התחבורה כדי לבחון את השינויים שנעשו במכשיר הינשוף מאז אישורו בשנת 2007. לדבריו, בידיו נתונים היכולים להצביע על כך שדברים שאמרה עו"ד ראובני בהליכים קודמים שבהם זומנה לעדות על ידי בא-כוח הנאשם, אינם אמת.
9. לדבריו, הן עו"ד ראובני והן נצ"מ פיליפסון "מועלות בתפקידן" שעה שאינן עורכות בדיקה אמיתית וראויה של מכשיר הינשוף (סעיף יא לטיעון הנאשם "בתגובה לפי החלטת בית המשפט מיום 10.8.16").
10. בא-כוחו של הנאשם (אשר אומנם מתבטא בסגנון לא ראוי, ולכך עוד אתייחס להלן), מציין כי עו"ד ראובני "שתלה" בספר החוקים אישור למכשיר שמעולם לא נבדק על ידה (סעיף יג לאותה תגובה).
11. עוד טוען בא-כוח הנאשם כי תעודות הנושאות את הרישומים של חברת ספנטק הבריטית הן תעודות מזוייפות, וכי "פרקליטות המדינה והמשטרה הונו את בית המשפט" כאשר הן מבקשות להסתמך על מסמכים מזוייפים (סעיף ח לתגובת הסנגור להחלטה בעניין הגשת תצהיר מטעמו).
12. אכן, יתכן כי בסופו של יום הנאשם לא יצליח להראות כי עו"ד ראובני הציגה בפני שר התחבורה נתונים שיקריים. גם יתכן כי הנאשם לא יצליח, בסיומו של ההליך, להראות כי נצ"מ פיליפסון היתה חלק מאותה מערכת שמטרתה להונות את בית המשפט (כלשונו של בא-כוחו של הנאשם).
13. עם זאת, לא ניתן למנוע את זימון העדות, רק בשל ההנחה כי בסופו של יום ייכשל הנאשם בהוכחת הטיעוניהם שהוא מבקש לטעון.
14. לשאלה אם נצ"מ פיליפסון או עו"ד ראובני הסתמכו בידועין על מסמכים מזוייפים, או הציגו נתונים שיקריים, יש רלוונטיות להליך הנוכחי. שכן אם הנתונים המבססים את אמינותו של מכשיר הינשוף מזוייפים או שיקריים, מובן כי יש בכך כדי להשליך על היכולת להרשיע את הנאשם.
15. במצב דברים שכזה, אינני מוצאת לנכון לבטל את ההחלטה על זימון שתי העדות האמורות.

16. עם זאת, אני סבורה כי יש מקום לחייב את הנאשם להפקיד הפקדה כספית בקופת בית המשפט, כתנאי לזימון לעדות.
17. בשלב הנוכחי, מטבע הדברים, לא הוצגה ולו ראשית ראייה היכולה לבסס את טענתו של הנאשם כי העדות שהזימון שלהן התבקש היו חלק ממערכת שמטרתה היתה הונאת בית המשפט ושר התחבורה (ודוק, בשלב הנוכחי לא חלה על הנאשם חובה כלשהי להציג ראיות בהקשר זה). בשלב הנוכחי, בטרם שמעתי את חקירתן של העדות, נראה כי טענות המאשימה בכל הנוגע לכך שהתועלת שתצמח מהזימון לעדות היא קלושה, הן טענות בעלות משקל (במיוחד שעה שטענות דומות הועלו על ידי בא-כוחו של הנאשם, בהליך אחר, בו העידה אגב עו"ד ראובני, ונפרשו על פני סיכומים של למעלה מ-300 עמודים, אך שם נקבע על ידי בית המשפט כי מכשיר הינשוף אמין הוא, ראו תת"ע (ירושלים) 11839/07 **מדינת ישראל נ' עינת עוזרי**, והליכי הערעור על פסק הדין של בית המשפט השלום, עפ"ת (ירושלים) 25451-04-10 בית משפט מחוזי בירושלים). לפיכך, ראוי לאזן את הזימון לעדות בחיוב בהפקדה כספית.
18. אני קובעת כי כתנאי לזימון כל אחת מהעדות יפקיד הנאשם בקופת בית המשפט סך של 2,000 ש"ח.
19. אני קובעת את התיק לסיום שמיעת הראיות ליום 25/1/17 שעה 9.00. במועד זה יעיד המומחה מטעם ההגנה.
20. כמו כן, המזכירות תזמן את עו"ד ראובני ונצ"מ פיליפסון, אך לאחר ביצוע ההפקדה הכספית המתאימה שלעיל.
21. היה ניתן לסיים כאן את הדיון בבקשות שבפני, אך בשולי הדברים מצאתי לנכון להתייחס לסגנון הביטוי של בא-כוח הנאשם, ובמיוחד לדברים שנכתבו ב"בקשה לבטל את ההחלטה מיום 17.8.16 בהיותה פוגענית בנאשם ובבא-כוחו".
22. בא-כוח הנאשם ציין באותה בקשה כי יש לו "זכות לזמן את מי שהוא רוצה ולהפתיע את המאשימה" (סעיף 17 לבקשה), ועל כן לשיטתו "הרעיון שתנאי לזימון עד הוא שהסנגור יסביר למאשימה על מה ולמה ואיך הוא ליקוי מאורות מזויע!" (ההדגשה הוספה).
23. בא-כוחו של הנאשם ממשיך ואומר כי קביעת מועד לדיון בבקשת המאשימה (לביטול הזימון לעדות) הינו "ליקוי מאורות" (סעיף 18 לבקשה, הגם שהפעם הוא אינו מצייין כי מדובר בליקוי מאורות מזויע...). לשיטתו של בא-כוח הנאשם, מטרתו של דיון שכזה הינה "סתם כדי לקבוע איום כספי על הסנגור שיפחיד אותו ואת הנאשם מלבצע את מלאכתו" (שם), והדבר לשיטתו של בא-כוח הנאשם "לא נשמע כל כך תקין".

24. על כן, מצוין בא-כוחו של הנאשם כי אין בכוונתו להשתתף בדיון שכזה, בבקשת המאשימה לביטול הזימון לעדות, היות ו"דגל שחור של אי חוקיות מתנוסס מעליו" (סעיף 19 לבקשה). עוד הוא ממשיך ומציין כי לטעמו ההחלטה על קביעת מועד דיון היא "החלטה שגויה", אשר "ריח רע נודף" ממנה (סעיף 20 לבקשה), וכי החלטה זו על קביעת מועד דיון הופכת את בית המשפט "לצד המשתתף בהליכים שנועדו להצר את רגלי הנאשם" ולחלק ממערת "רבת הכוח הזו [אשר] נוקטת צעדים חריגים ובלתי חוקיים כדי למנוע דיון נוקב בטענות ההגנה" (שם).

25. למעשה, בארבעה פסקאות בבקשה, בא-כוחו של הנאשם מגיע לכלל מסקנה כי החלטת בית המשפט על קביעת מועד דיון בבקשת המאשימה לביטול הזימון לעדות, הינה בגדר "ליקוי מאורות מזויע", אשר לא רק שהיא שגויה, אלא ש"ריח רע נודף" ממנה, ו"דגל שחור של אי חוקיות מתנוסס" מעליה. הוא קובע כי כל מטרת קביעת הדיון היא על מנת להטיל על בא-כוח הנאשם איום כספי אשר "יפחיד" אותו, כאשר בית המשפט מצטרף למערכת "רבת כוח" הנוקטת "צעדים חריגים ובלתי חוקיים" על מנת לפגוע בנאשם.

26. קביעת מועד דיון בבקשה המוגשת לבית המשפט היא צעד שגרתי. במקרה הנוכחי, נערתתי לבקשה לזימון שתי עדות. הוגשו בקשות לביטול הזימון (הן על ידי עו"ד ראובני והן על ידי המאשימה), אשר הטילו ספק בכל הנוגע לרלוונטיות של עדויות אלה. בקשה זו קבעתי לדיון, על מנת לברר את שאלת הרלוונטיות. לנאשם (כמו כל צד להליך משפטי) לא עומדת "זכות" כלשהי לזמן כל עד, ולהפתיע את המאשימה, אלא עומדת לו זכות לזמן עדים רלוונטיים. קיום של דיון בנסיבות אלה הוא הכרחי לטעמי, על מנת שבא-כוחו של הנאשם יבסס את טענותיו בשאלת הרלוונטיות, תוך שתינתן לצדדים הזכות להגיב ולהרחיב את הדברים שנאמרו בכתובים.

27. עוד בראשית דרכו של בית המשפט העליון נאמר כי אין לדמות את ההליך הפלילי למשחק שחמט. כך גם ראוי במקרה שבפנינו. בירור האמת בהליך הנוכחי אינו יכול או צריך להיעשות בדרך של "הפתעת" המאשימה בזימון עדים, אלא שיש טעם רב בבקשת המאשימה להבין כיצד העדות שהזימון שלהן התבקש הן רלוונטיות לדיון הנוכחי.

28. אך גם אם החלטתי, לקיים דיון בבקשה, היתה שגויה, הרי שלכנותה החלטה בלתי חוקית (ואף בלתי חוקית בעליל שדגל שחור מתנוסס מעליה), החלטה שריח רע נודף ממנה ואשר כל מטרתה הינה לאיים על בא-כוחו של הנאשם, והיא בגדר ליקוי מאורות מזויע, חורג מגבולותיו של טיעון אפשרי וראוי.

29. עורך דין המופיע בפני בית המשפט אינו יכול להטיח האשמות בבית המשפט, ולנקוט בלשון שכזו, אשר אף אינה ראויה לנאשם אשר אינו מיוצג. זאת, אף אם הוא סבור כי החלטה כלשהי שגויה, או אף שגויה לחלוטין.

30. בנסיבות שכאלה, מצאתי לנכון להורות לבא-כוח הנאשם להסביר, תוך 7 ימים, בטיעון שלא יעלה על שני עמודים, הערוכים ברווח של שורה וחצי, מדוע אין מקום לחייבו בהוצאות אישיות, לאור סגנון התבטאותו

המתואר לעיל.

ניתנה היום, ו' כסלו תשע"ז, 06 דצמבר 2016, בהעדר
הצדדים.